

nansielle lovgivning. Dette er f.eks. tilfældet, hvis modtageren er ansat i et edb-servicebureau, et kuverteringsbureau eller lignende. Modtageren vil herefter alene kunne videregive de modtagne kundeoplysninger, hvis videregivelsen er berettiget i henhold til stk. 1.

Den omstændighed, at tavshedspligten følger oplysningerne, når disse videregives, indebærer ikke, at berettiget videregivelse kan ske i videre omfang end ellers. Det er således uden betydning for, om videregivelsen kan anses for berettiget, at modtageren af oplysningerne underlægges tavshedspligt.

Der vil være enkelte situationer, hvor det ikke vil være meningsfuldt, at tavshedspligten opretholdes. Hvis oplysninger f.eks. videregives i en retssal, pålægges tilhørere i retssalen ikke tavshedspligt på grund af denne bestemmelse.

Det påhviler foreningen som sådan som led i en forsvarlig drift af foreningen at sikre sig, at den, der modtager fortrolige oplysninger, er bevidst om den tavshedspligt, der følger disse. F.eks. kan dette ske ved, at der i en aftale om outsourcing gøres opmærksom på den nævnte tavshedspligt for modtageren.

De krav, der kan stilles til en forening i den forbindelse, afhænger af, hvem modtageren af oplysninger er. Hvis modtageren således i forvejen er underlagt tavshedspligt, kan foreningen gå ud fra, at modtageren er opmærksom herpå. Det påhviler ikke foreningen at kontrollere, at modtageren af oplysninger overholder tavshedspligten.

Til § 37

Bestemmelsen er ny for investeringsforeninger og specialforeninger, men gælder allerede bortset fra stk. 4 for andre finansielle virksomheder efter lov om finansiell virksomhed § 71. Endvidere gennemfører den artikel 13 c i UCITS-direktivet.

Det foreslås som noget nyt, at der stilles krav om, at en forening skal have de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af sin virksomhed og anvende disse hensigtsmæssigt.

Efter *stk. 1* skal en forening have en god administrativ og regnskabsmæssig praksis, skriftlige forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, interne kontrolprocedurer, der også omfatter medarbejderes adgang til at foretage personlige transaktioner, samt betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på IT-området. Bestemmelsen blev oprindeligt foreslået i rapporten om Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter afgivet i august 1995 af det af den daværende erhvervsminister i februar 1995 nedsatte ekspertpanel til undersøgelse og vurdering af Finanstilsy-

nets tilsynsmetoder ved overvågning og gennemgang af danske pengeinstitutter (Koktvedgaard-rapporten).

Stk. 1, nr. 2, giver Finanstilsynet en udtrykkelig hjemmel til at kræve, at foreninger skal have skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder.

Forretningsgangene skal altid omhandle de områder, som er beskrevet i bestyrelsens retningslinier, der fastlægger arbejdsdelingen mellem bestyrelsen og direktionen, jf. § 26, stk. 8.

Forslaget til *stk. 1, nr. 5*, som er nyt, fastslår, at en forening skal have de ressourcer (teknik, mandskab, forretningsgange m.v.), der er nødvendige for at gennemføre de tjenesteydelser, som foreningen tilbyder. Ved »anvende disse hensigtsmæssigt« forstår, at foreningen skal anvende sine ressourcer til gavn for medlemmerne. En forening kan således ikke tilbyde tjenesteydelser, som foreningen ikke har mandskab og forretningsgange til at gennemføre på en for medlemmerne tilfredsstillende måde.

Stk. 2 fastsætter, at foreningen skal opbygge og organisere sin virksomhed på en sådan måde, at risikoen for interessekonflikter mellem afdelingerne begrænses mest muligt. Ledes foreningen sammen med andre foreninger, skal interessekonflikterne mellem disse begrænses mest muligt. Bestemmelsen svarer til § 101, stk. 3 i lov om finansiell virksomhed, der vedrører investeringsforvaltningsselskaber.

Stk. 3 er en harmonisering af anbefalinger indeholdt i Koktvedgaard-rapporten om, at Finanstilsynets fremadrettede tilsynsfunktion skal styrkes gennem en klarere lovgivning, herunder at Finanstilsynet i vejledninger kan fastsætte overordnede, generelle retningslinjer for pengeinstitutters forretningsgange m.v. Retningslinjerne skal kun vedrøre overordnede områder, og der vil ikke kunne detailreguleres på enkeltområder i disse. Finanstilsynet drøfter retningslinjerne med branchen, inden vejledningerne udstedes. Det bemærkes, at der er udarbejdet tilsvarende vejledninger for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen i *stk. 4* om aflønning af bestyrelse, direktion og personale ændrer § 20, stk. 2, i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger, hvorefter bestyrelse, direktion og personale kun må aflønnes med faste beløb, ligesom et administrationselskab kun må honoreres med faste beløb. Ophævelsen af bestemmelsen i § 20, stk. 2, medfører, at de pågældende personer samt investeringsforvaltningsselskabet og eventuelle rådgivere kan aflønnes eller honoreres med resultatbaseret løn. Da dette medfører en risiko for interessekonflikter, idet de pågældende kunne fristes til at varetage deres egne interes-